

The Holy See

**MESSAGGIO DEL SANTO PADRE
AL MOVIMENTO "FEDE E LUCE"
IN OCCASIONE DEL 30° ANNIVERSARIO DI FONDAZIONE**

Do moich Synów i Córek - członków Ruchu «Wiara i Światło»

1. W wielkim Tygodniu pierwszego roku nowego milenium, jednocząc się z wami w myślach i modlitwie, serdecznie pozdrawiam Was, którzy przybyliście do Massabielskiej Groty, aby tam obchodzić trzydziestą rocznicę powstania Waszego ruchu. Sama Maryja przyjmuje Was, aby ożywić w Was pragnienie "picia ze ródeł", aby Was prowadzić, jak kiedyś prowadziła Bernadetę, ku spotkaniu ze swym Synem. W Lourdes miłość Jezusa i Maryi dla najstarszych objawia się ze szczególną mocą, przyzywając Was do dziękczynienia za wielkie rzeczy, jakie Wam Bóg uczynił. Zachęcam Was, byście odnawiali i umacniali Waszą wiarę, abyście każdego dnia byli misjonarzami.

2. Wy, niepełnosprawni, jesteście sercem wielkiej rodziny «Wiary i Światła». Wasze życie jest darem Boga i czyni Was świadkami prawdziwego życia, a chociaż upośledzenie wymaga czasami trudnych zmaganiań w Waszej egzystencji, często żyjecie - jak powiada Claudel - ze "wzrastającym duchem w ciele, którego rozwój został zahamowany". Drodzy przyjaciele, jesteście cennym skarbem Kościoła, który jest również Waszą rodziną i macie szczególne miejsce w Sercu Jezusa.

3. Od trzydziestu lat «Wiara i Światło» nie przestaje wytrwale i z odwagą przypominać o wielkiej godności każdej osoby ludzkiej. Możemy wznosić dziękczynienie z nadzieją i ufnością, jakie poszczególne osoby i całe rodziny odnalazły w Waszym ruchu. Pragnę gorąco podziękować osobom, które towarzyszą niepełnosprawnym, za ich podejmowaną codziennie, niezastąpioną pracę w służbie tym, którzy są zapomniani przez społeczeństwo, a nade wszystko za radość, jaką im ofiarują. Jest ona świadectwem, iż radość życia jest ukrytym ródłem, które wypływa z ufności pokładanej w Bogu i w Jego Matce Maryi. W sposób szczególny pragnę pozdrowić Jeana Vaniera i Marie-Hélène Mathieu, którzy od długiego czasu angażują się na rzecz życia i promocji osób upośledzonych.

4. Wasza obecność w Lourdes, drodzy Bracia i Siostry, jest również wezwaniem skierowanym do chrześcijan i do odpowiedzialnych za życie społeczne, aby coraz lepiej rozumieli, że upośledzenie, choć wymaga pomocy, jest nade wszystko zaproszeniem do przekraczania wszelkich form egoizmu i do zaangażowania na rzecz nowego braterstwa i solidarności. Osoby niepełnosprawne - jak przypominałem w Rzymie, podczas ich Jubileuszu - ukazują "fałsz wizji życia, której jedyne wartości to zaspokojenie potrzeb, zachowanie pozorów, pośpiech i skuteczność" (Homilia, 3 grudnia 2000 r.) Są oni wezwaniem dla wszystkich członków społeczności, aby wspierali moralnie i materialnie rodziców obarczonych trudem opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi. Podczas, gdy obserwuje się tendencję do zabijania przed urodzeniem istnień ludzkich z upośledzeniem, działanie «Wiary i Światła» stanowi prorocki znak o wartości życia i o najwyższej uwadze, na jaką w społeczeństwie winni zasługiwać najslabsi.

5. W waszej wielkiej różnorodności, przybywając z siedemdziesięciu pięciu krajów, prawdziwie doświadczacie wymiaru ekumenicznego. Obecność w Lourdes chrześcijan różnych wyznań, katolików, prawosławnych, anglikanów i protestantów, świadczy - przez wspólną wiarę w Chrystusa zmartwychwstałego - że każda osoba jest darem Boga, że posiada godność i niezaprzeczalne prawa oraz że mimo upośledzenia można żyć szczęśliwie.

6. Z całego serca modlę się za Was, za tych, którzy Wam towarzyszą i za tych, którzy nie mogli przybyć, prosząc o moc Chrystusa Zmartwychwstałego, aby każdego i każdą z Was obdarzył odwagą i radością, byście kontynuowali misję dawania świadectwa o Bożej miłości wobec świata. Starajcie się za przykładem Bernadety przyjmować Dobrą Nowinę i sprawiać, aby przynosiła coraz wspanialsze owoce, których tak bardzo potrzebuje ludzkość. Zawierając Was matczynej opiece Najświętszej Dziewicy z Lourdes, z całego serca udzielam Wam mego Apostolskiego Błogosławieństwa.

Watykan, dnia 2 kwietnia 2001

IOANNES PAULUS II